

paragraffens første stykke svarer til bestemmelserne herom i den gældende bygningslovgivning og har til formål at sikre en hensigtsmæssig udformning af vejnettet som helhed.

De foreslåede bestemmelser om private vejes bredde i stk. 2-5 har til formål dels at bestemme omfanget af de privates pligt til udlæg af veje til bebyggelse, dels at give de fornødne og hensigtsmæssige muligheder for variationer i vejenes udlægs- og anlægsbredder. Bestemmelserne svarer til bestemmelser herom i gældende bygningslove og bygningsvedtægter.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 6 giver i lighed med bestemmelserne i § 15, stk. 3, i den københavnske lov kommunalbestyrelsen beføjelse til at bestemme tidspunktet for anlæg af en udlagt vej, selv om anlægget af vejen i dens fulde udstrækning ikke er nødvendigt af hensyn til at tilvejebringe vejadgang til en bebyggelse ved vejen.

Til § 23.

De foreslåede bestemmelser om grundejernes pligt til udlæg af areal til hjørneafskæring svarer i princippet til bestemmelser i gældende bygningslove og bygningsvedtægter. I stk. 1 og 2 er de almindelige krav til hjørneafskæring foreslået fastlagt i overensstemmelse med bestemmelserne herom for offentlige veje i § 40, stk. 3, i vejbestyrelsesloven af 1957 og med en adgang til at ændre kravet til hjørneafskæringernes længde i byplanvedtægt eller reguleringsplan. Bestemmelserne har direkte hensyn til udstykninger og vejudlæg i forbindelse hermed, men er i stk. 4 i lighed med bestemmelserne i § 20 i den københavnske lov med visse modifikationer foreslået gjort anvendelige på tidligere udstykkede grunde, såfremt ikke bestående bebyggelse er til hinder herfor.

Til § 24.

Vejbestyrelsesloven af 1957 indeholder bestemmelser om udvidelser af offentlige veje og om pålæg af byggeplaner til sikring af udvidelsesmuligheder for sådanne veje. I lighed med bestemmelser i Frederiksberg bygningslov og adskillige købstadvedtægter er i paragraffens stk. 1-3 foreslået bestemmelser om tilbagerkinding af ny bebyggelse ved ældre veje og om afståelse i forbindelse hermed af areal til vejudvidelsen. Vejudvidelsen vil i almindelighed give mulighed for, at det nye byggeri får en større bygningshøjde, og pligten til vederlagsfri afståelse af areal til vejudvidelsen er foreslået gjort afhængig af, at en udnyttelse af denne mulighed ikke udelukkes af andre bestemmelser i byggeplanen eller bygningsvedtægten.

Stk. 2, 2. punktum, og stk. 3, 4. og 5. punktum, svarer i indhold til den københavnske lovs § 21, stk. 2, og stk. 3, 2. punktum.

Stk. 4 er en anvendelse af princippet i § 58 og andre lovbestemmelser om grundejeres retsstilling ved en delvis ekspropriation, som medfører, at grunden ikke kan anvendes til selvstændig bebyggelse. Stk. 6, der supplerer disse bestemmelser, er en videreførelse af princippet i den københavnske lovs § 23, stk. 2.

Bestemmelserne er foreslået suppleret i stk. 7 med en beføjelse for kommunalbestyrelsen til af hensyn til en senere vejudvidelse at modsætte sig opførelse af bebyggelser, som vil være til hinder for eller i væsentlig grad vanskeliggøre bebyggelse i den fremtidige vejlinje. Bestemmelserne svarer til § 23, stk. 1, i den københavnske lov.

Til § 25.

De foreslåede bestemmelser om retningsplaner, der har deres forbillede i §§ 17 og 18 i Københavns byggeplanlov, er en videre udvikling af bestemmelserne om kommunalbestyrelsens godkendelse af udlæg af private veje i § 22, stk. 1. Bestemmelsernes principielle hovedindhold er, at de giver kommunalbestyrelsen adgang til at forlange en samlet planlægning af vejnettet for et udstykningsareal og at forlange planlægningen udvidet til at omfatte særlige bebyggelsesregulerende bestemmelser, hvor det findes fornødent og hensigtsmæssigt. Retningsplaner forudsættes i almindelighed udfærdiget af grundejerne, men i lighed med de københavnske bestemmelser er foreslået tillagt kommunalbestyrelsen en beføjelse til selv at udfærdige forslag til retningsplaner. Retningsplanerne skal godkendes af kommunalbestyrelsen i deres helhed, og kommunalbestyrelsen har den fulde og endelige afgørelse om planernes godkendelse for så vidt angår selve vejplanen, ligesom planernes bebyggelsesregulerende bestemmelser må respektere bestemmelser om byggeområder i bygningsvedtægten. Er der derimod uenighed mellem grundejerne indbyrdes eller mellem dem og kommunalbestyrelsen om planens øvrige bestemmelser, er spørgsmålene herom foreslået løst ved, at planerne indbringes for og uenighederne afgøres af de i § 54 omhandlede reguleringskommissioner. De spørgsmål, der således bliver undergivet reguleringskommissionernes afgørelse, bliver navnlig udformningen af bebyggelsesplaner samt fordelingen af udgifter og byrder ved retningsplanernes gennemførelse.

Til § 26.

Da nærmere bestemmelser om de i denne paragraf omhandlede forhold ikke findes påkrævede overalt,